

Educația în Grădina Edenului

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Dumnezeu este _____ în puterea Lui; cine ar putea să _____ pe alții ca El?” (Iov 36:22)

Majoritatea cercetătorilor Bibliei cunosc istoria relatată în primele trei capitole din Geneza și seria ei de personaje: Dumnezeu, Adam, Eva, îngerii, șarpele. Cadrul este o grădină splendidă, într-un paradis numit Eden. Cursul intrigii pare să urmeze o serie logică de evenimente. Dumnezeu creează. Dumnezeu îi instruieste pe Adam și pe Eva. Adam și Eva păcătuiesc. Adam și Eva sunt alungați din Eden. Totuși, o privire mai atentă la primele capitole din Geneza, mai ales prin prisma educației, va oferi o mai bună cunoaștere a personajelor, a cadrului și a narațiunii.

„Sistemul de educație instituit la începutul lumii trebuia să fie un model pentru om de-a lungul veșniciei. Ca o ilustrare a principiilor sale, a fost întemeiată o școală-model în Eden, căminul primilor noștri părinți. Grădina Edenului era sala de clasă, natura era manualul, Creatorul Însuși era Profesorul, iar părinții familiei omenești erau elevii.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 20

Domnul a fost fondatorul, directorul și învățătorul acestei prime școli. Dar, după cum știm, Adam și Eva au ales un alt învățător și au învățat lecțiile greșite. Ce s-a întâmplat, de ce și ce anume putem învăța din acest raport timpuriu despre educație, care ne poate ajuta pe noi azi?

Deși o grădină nu ne face să ne gândim la o sală de clasă, acest lucru este absolut logic dacă este vorba de o clasă ca Edenul, care era plin de bogățiile neîntinate ale creației lui Dumnezeu. Este greu să ne imaginăm din perspectiva noastră, de azi, cât de multe lucruri trebuie să fi învățat acele ființe necăzute, instruite direct de Creatorul lor, în acea „sală de clasă”, într-o lume necăzută!

1. Ce observi în legătură cu scopul lui Dumnezeu în crearea, așezarea lui Adam în grădină și faptul că a fost pus la lucru?

Geneza 2:7-23

Dumnezeu i-a făcut pe bărbat și pe femeie după chipul Său și le-a dat o casă și o muncă, o activitate cu rost. Când te gândești la dinamica relației dintre învățător și elev, este un ideal de relație. Dumnezeu îi cunoștea aptitudinile lui Adam, pentru că El îl crease. El îl putea învăța pe Adam, știind că omul își putea atinge potențialul deplin.

Dumnezeu i-a încredințat responsabilități, dar a dorit pentru om și fericire. Și probabil că un mod de a-i dărui fericire a fost încredințarea de responsabilități. Cine nu simte satisfacție, fericire, când i se încredințează responsabilități și le împlinește cu credincioșie? Deoarece cunoștea inima lui Adam și știa de ce avea nevoie ca să prospere, Dumnezeu i-a încredințat misiunea de a avea grijă de grădină (Geneza 2:15). Este greu pentru noi, cei care cunoaștem doar o lume a păcatului și a morții, să ne imaginăm ce presupuneau munca lui și lecțiile pe care Adam le-a învățat în timp ce lucra și păzea căminul lor, grădina.

În Geneza 2:19-23, Dumnezeu îi creează lui Adam tovarăși din lumea animală, și o creează și pe Eva, ca soție a lui. Dumnezeu știa că Adam avea nevoie de tovarășia și ajutorul unei persoane egale cu el, așa că a creat o femeie.

De asemenea, Dumnezeu știa că omul avea nevoie să fie în strânsă relație cu Creatorul lui, așa că a creat în Eden un spațiu special în cadrul grădinii. Toate acestea stau ca o mărturie despre planul lui Dumnezeu în ce privește creațiunea și despre dragostea pentru omenire. Fiind atât de departe de Eden, este greu să ne imaginăm cum trebuie să fi fost, dar este un exercițiu de imaginație interesant.

Deși suntem departe de Eden, încă putem învăța lecții din natură. Care sunt acestea și cum putem beneficia când le interpretăm prin prisma Scripturii?

Pentru mulți învățători, una dintre cele mai mari bucurii este organizarea clasei: avizierul, materialele didactice și amenajarea sălii. În viziunea lui Dumnezeu cu privire la „sala de clasă”, vedem grija pe care a avut-o în pregătirea unui cadru de învățare pentru Adam și Eva. El a dorit ca ei să fie înconjurați de frumusețe. Cu siguranță că fiecare floare, pasăre, animal și pom le ofereau ocazii de a învăța mai mult despre lume și Creatorul ei și al lor.

Dar între Geneza 2 și Geneza 3 apare o schimbare bruscă. Am făcut inventarul la toate lucrurile bune pe care le-a creat Dumnezeu cu intenția cea mai bună. În Geneza 3:1 vedem că Dumnezeu a asigurat libertatea voinței. Prezența șarpelui ca fiind „cel mai șiret dintre toate fiarele pământului” aduce o schimbare a limbajului, care cuprindea expresii ca „foarte bune” sau „nu le era rușine” și „plăcut”. Odată cu apariția șarpelui, este introdus un element negativ în ceea ce până acum a fost doar desăvârșire.

Geneza 1 îl prezintă pe Dumnezeu ca fiind opusul lui „șiret”, „viclean”. Dumnezeu este categoric cu privire la așteptările pe care le are de la perechea din grădină. Noi știm din porunca Sa (Geneza 2:16,17) că a stabilit o regulă de bază pe care ei trebuiau să o respecte: să nu mănânce din pomul oprit.

Indiferent de celelalte aspecte pe care le putem observa în această relatare, un lucru iese în evidență: Adam și Eva au fost creați ca ființe morale libere, în stare să aleagă între supunere și neascultare, putem vedea realitatea liberului-arbitru uman exact de la început, într-o lume necăzută în păcat.

2. Ce îi spune șarpele Evei? Cum percepe Eva pomul cunoștinței binelui și răului ulterior? Analizează descrierile pe care le fac cei doi pomului.

Geneza 3:1-6

Domnul îi spusese lui Adam că, dacă va mânca din pom, va muri „negreșit” (Geneza 2:17). Când repetă porunca (Geneza 3:3), Eva nu exprimă același lucru la fel de accentuat și omite cuvântul „negreșit”. În răspunsul său, șarpele folosește cuvântul omis de Eva, dar într-o afirmație în contradicție absolută cu ceea ce spusese Dumnezeu. Se pare că, deși fusese învățată de Dumnezeu în grădină, Eva nu a luat în serios ce învățase, lucru care se vede din cuvintele pe care le-a folosit.

Eva a atenuat, chiar prin cuvintele folosite, ceea ce fusese învățată, în ciuda poruncii clare date de Dumnezeu. Cu toate că nu a răstălmăcit ce îi spusese Domnul, în mod evident ea nu a luat suficient de mult în serios cuvintele Sale. S-ar putea spune că urmările faptelor ei au fost exagerate?

Când s-a întâlnit cu șarpele, Eva i-a repetat (dar nu exact) ce îi spusese Dumnezeu cu privire la pomii din grădină (Geneza 3:2,3). Mesajul acesta nu era o noutate pentru șarpe. El era familiarizat cu porunca și era bine pregătit să o sucească, profitând de nevinovăția Evei.

3. Ce a mai făcut șarpele în afară de a nega direct ce spusese Dumnezeu, lucru care, în mod evident, i-a reușit cu Eva? De ce anume a profitat el?

Geneza 3:4-6

Când șarpele i-a spus Evei că o parte a poruncii lui Dumnezeu era incorectă, Eva ar fi putut să meargă să Îl întrebe pe Domnul. Aceasta este frumusețea educației din Eden: accesul pe care elevii îl aveau la puternicul lor Învățător este cu siguranță dincolo de tot ce putem noi pricepe acum pe pământ. Și totuși, în loc să fugă, în loc să caute ajutor divin, Eva acceptă cuvintele șarpelui. Faptul că Eva acceptă revizuirea poruncii lui Dumnezeu, pe care șarpele o face, presupune că ea avea niște îndoieli cu privire la Dumnezeu și la ce le spusese El.

În acest timp, Adam însuși este într-o situație dificilă. „Adam a înțeles că tovarășa sa a călcat porunca lui Dumnezeu, nesocotind singura opreliște ce le-a fost pusă ca test al credincioșiei și iubirii lor. În mintea sa avut loc o luptă teribilă. El deplângea faptul că îi îngăduise Evei să rățăcească departe de el. Dar acum fapta fusese săvârșită; el trebuia să se despartă de aceea a cărei societate fusese bucuria sa. Cum avea să suporte el lucrul acesta?” – Ellen G. White, *Educație*, p. 56. Din nefericire, și el a ales greșit, deși știa ce era bine și ce era rău.

Gândește-te la ironia situației: Șarpele le-a spus că, dacă vor mânca din pom, vor fi „ca Dumnezeu” (Geneza 3:5). Dar ei erau deja ca Dumnezeu (Geneza 1:27)! Ce ne poate învăța acest lucru?

Când au ales să urmeze îndemnul șarpelui, printre alte consecințe, Adam și Eva s-au confruntat cu alungarea din „sala de clasă” a lui Dumnezeu. Gândește-te ce au pierdut din cauza păcatului lor! Când înțelegem mai bine căderea lor, putem pricepe scopul educației pentru noi, în vremurile de acum. În ciuda faptului că ei au fost izgoniți, viața într-o lume imperfectă a anunțat un nou scop pe care îl are educația.

Dacă, înainte de păcat, educația a fost mijlocul prin care Dumnezeu i-a familiarizat pe Adam și pe Eva cu El, cu caracterul, bunătatea și dragostea Lui, atunci lucrarea educației de după izgonirea lor trebuie să ajute omenirea să se familiarizeze iarăși cu acele realități și să refacă în om chipul lui Dumnezeu. În ciuda îndepărtării lor din prezența lui Dumnezeu, copiii Lui încă pot veni să Îl cunoască pe El, bunătatea și dragostea Lui. Prin rugăciune slujire și studiul Cuvântului Său, putem să ne apropiem și noi de El, așa ca Adam și Eva în Eden.

Vestea bună este că, datorită Domnului Isus și a planului de răscumpărare, nu este totul pierdut. Avem nădejdea mântuirii și a restaurării. Și mult din educația creștină ar trebui să-i îndrepte pe elevi spre Isus, spre ce a făcut El pentru noi și spre refacerea pe care El o realizează.

4. Ce relație putem vedea între sfaturile lui Petru și educație?

Petru 1:3-11 _____

_____

_____

_____

_____

Prin Isus ni s-a dat „tot ce privește viața și evlavia”. Ce făgăduință! Care ar putea fi acele lucruri? Petru ne dă o listă: credința, fapta, cunoștința, înfrânarea, răbdarea, evlavia ș.a.m.d. Observă că unul dintre lucrurile menționate este și cunoștința. Acest gând ne îndreaptă spre educație. Adevărata educație va conduce spre adevărata cunoștință – cunoștința lui Hristos, astfel, nu doar că vom deveni mai asemenea cu El, ci vom putea fi gata să le spunem și altora despre cunoașterea pe care am dobândit-o despre El.

„Pomul oprit” era pomul cunoștinței binelui și răului. Cum facem deosebi-re între cunoașterea bună și cea rea?

Unii oameni parcă sunt „făcuți pentru sala de clasă”. Au nevoie să învețe foarte puțin pentru a lua note foarte mari. Ei asimilează foarte ușor materia, cunoștința pare că se lipește de ei. Capitolele 1 și 2 din 2 Petru arată în mod evident că educația noastră în Hristos este o experiență cu șanse egale pentru aceia care se vor dedica învățării. Dar cuvintele încurajatoare din 2 Petru 1 sunt în contrast cu avertizarea solemnă din 2 Petru 2.

5. Ce cuvinte aspre, de condamnare, adresează Petru în versetele de mai jos? Ce speranță măreață ne este totuși pusă înainte? (Vezi vers. 9.)

2 Petru 2:1-17 _____

_____

_____

_____

Ce mustrare aspră pentru cei ce disprețuiesc autoritatea, situație care există și în zilele noastre! Ca trup al bisericii, noi trebuie să lucrăm pornind de la premisa existenței unor anumite niveluri de autoritate (vezi Evrei 13:7,17,24) și suntem chemați să ne supunem și să ascultăm de cei care reprezintă această autoritate, cel puțin în măsura în care ei înșiși sunt credincioși Domnului.

Dar, pe fondul acestei condamnări aspre, Petru ne prezintă și celălalt punct de vedere (vers. 9): deși Dumnezeu este în stare să-i alunge pe cei care au ales înșelăciunea, „Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici”. Alături de avertizarea de a evita ispita, educația creștină oferă și învățătura despre diferitele moduri prin care Dumnezeu poate și chiar ne eliberează de ea și ne ajută să ne ferim de cei care „vor strecura pe furiș erezii distrugătoare” (vers. 1). De asemenea, întrucât disprețuirea autorității este condamnată, educația creștină trebuie să cuprindă și învățarea modului corect de a-i înțelege pe „mai-marii” noștri, de a ne supune și de a asculta de ei (Evrei 13:7).

Deși nu putem spune că Adam și Eva au *disprețuit* autoritatea, totuși ei au ales să nu asculte de ea. Și abaterea lor a fost foarte gravă pentru că ei s-au împotrivit fățiș poruncii date de Dumnezeu însuși pentru binele lor.

Gândește-te mai mult la ideea de autoritate, nu doar în biserică sau în familie, ci și în viață, în general. Cum trebuie exercitată autoritatea în mod adecvat și de ce trebuie să ne supunem ei?

„Cei doi care alcătuiau perechea sfântă nu erau numai copii sub grija părintească a lui Dumnezeu, ci și elevi, primind învățături din partea Atotînteptului Creator. Ei erau vizitați de îngeri și aveau posibilitatea comunicării cu Făcătorul lor fără nicio perdea despărțitoare între ei. Erau plini de vigoarea ce venea de la pomul vieții și puterea lor intelectuală nu era decât cu puțin mai prejos de aceea a îngerilor. Tainele universului vizibil, «minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită» (Iov 37:16), le ofereau un izvor inepuizabil de învățatură și de bucurie. Legile care acționează în natură și care au constituit obiectul de studiu al oamenilor timp de șase mii de ani erau deschise înțelegerii minții lor de către Cel Veșnic, Inițiatorul și Susținătorul a toate. ... Slava lui Dumnezeu din ceruri, lumile nenumărate în mișcarea lor ordonată, „plutirea norilor”, tainele luminii și ale sunetului, ale zilei și ale nopții – toate erau deschise studiului primilor noștri părinți. ... Ei descopereau întotdeauna ceva atrăgător care le umplea inimile cu o mai profundă iubire, făcându-i să izbucnească în cuvinte de mulțumire și recunoștință.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeti*, pp. 50–51

Studiu la rând¹:

Isaia 29–35

Evangelizare, subcapitolul „Botezul și calitatea de membru al bisericii”

1. Cine sunt cei care se vor bucura tot mai mult de Sfântul lui Israel?
_____
2. Ce anume va da Domnul în vreme de necez și strâmtorare?
_____
3. Despre cine scrie autorul că ține loc de râuri și de pâraie late?
_____
4. Cum se va numi calea pe care nici chiar cei fără minte nu vor putea să se rătăcească?
_____
5. Ce înseamnă a fi mântuit?
_____

¹ Întrebările sunt alcătuite pentru stimularea lecturării zilnice a Bibliei și a scrierilor lui Ellen G. White, și nu în mod necesar pentru aprofundarea anumitor subiecte.